

[Statsministeren]

politik.

Det er glædeligt, at det ikke som tidligere er stagnationens og tilbagegangens problemer. Det, vi nu er stillet over for, er problemer, som er skabt af den fremgangslinje i produktion og beskæftigelse, som har præget udviklingen, siden den nye politik begyndte at virke i foråret 1983.

Efter en periode med stagnation har vi nu gennemlevet tre år med en vækst, som har været stærkere end i de øvrige vesteuropæiske lande. Fra 1983 til 1986 steg det danske bruttonationalprodukt i faste priser med ca. 10 pct.

Den stigende produktion har været ledsaget af en kraftig fremgang i beskæftigelsen. Siden efteråret 1982 er der skabt 210.000 nye arbejdspladser – heraf i det sidste år alene 110.000. De er næsten alle skabt i den private sektor.

Denne udvikling har siden foråret 1983 været så kraftig, at den har ført til et mærkbart fald i arbejdsløsheden. Det er ikke noget, der er kommet til os udefra. Kun Danmark kan opvise en så positiv udvikling i beskæftigelsen.

I foråret 1983 havde vi en sæsonudjævnet ledighed på 280.000. Det svarede til 10,5 pct. af arbejdsstyrken. Men i august i år var det 214.000, svarende til 7,8 pct. af arbejdsstyrken. Ledigheden er altså formindsket med 66.000.

Det har været særlig glædeligt at konstatere virkningen på ungdomsarbejdsløsheden. Den er faldet med væsentligt mere end en tredjedel siden 1983, og det er regeringens opfattelse, at ungdomsarbejdsløsheden i løbet af ganske få år vil være forsvundet.

Også antallet af langtidsledige er i de senere år blevet formindsket med ca. en tredjedel. Det er en glædelig og socialt betydningsfuld udvikling.

Stigningen i produktionen og i beskæftigelsen har været ledsaget af en meget kraftig stigning i investeringerne i nye arbejdspladser og i modernisering og effektivisering af bestående arbejdspladser. Målt i mængde er investeringerne steget med 80 pct.

Da regeringen trådte til, lå investeringerne på et meget lavt niveau – faktisk det laveste blandt de vestlige lande. Nu ligger vi i toppen.

Denne fremgangslinje i produktionen, i beskæftigelsen og i erhvervslivets investeringer skyldes især tre ting:

Den faste valutakurspolitik har givet erhvervslivet et sikrere grundlag for at disponere.

Det stærke fald i renten – der er tale om en halvering – har styrket erhvervslivets konkurrenceevne og gjort investeringer mere tillokkende.

Skiftet fra højinflations til lavinflations har bidraget til at styrke konkurrenceevnen.

Dette skift har været meget markant. Stigningstakten i priser og lønninger er blevet mere end halveret i forhold til den foregående tiårsperiode, og det har især været en fordel for de økonomisk svagest stillede mennesker.

Til de gode resultater for produktionen, beskæftigelsen og erhvervsudviklingen i det hele taget må vi så lægge, at der er gennemført en stærk sanering af de offentlige finanser.

Gennem en konsekvent udgiftspolitik har vi standset væksten i de offentlige udgifter. Derigennem er der skabt en bedre balance mellem den private og den offentlige sektor. I 1982 var de offentlige udgifter faktisk steget til ikke mindre end 61,7 pct. af bruttonationalproduktet.

I 1986 har vi dog fået dem reduceret til 57,1 pct. Det er en reduktion på 7,5 pct. Den er opnået til trods for, at det offentliges rentebyrde er steget.

Vi har jo måttet bære betalingen i disse år af renter og renters rente af den gæld, der var optaget før september 1982. Det var ikke muligt fra det ene år til det andet at skabe ligevægt på de offentlige finanser. Derfor er en del af renterne så at sige blevet tilskrevet hovedstolen.

Men gennem en fast udgiftspolitik og i et vist omfang også gennem øgede offentlige indtægter har vi nu skabt et overskud både i statens finanser og på de offentlige finanser under ét. Vi er i dag det eneste OECD-land, som har overskud på statsfinanserne. Det har regeringen lagt afgørende vægt på, fordi en standsning af statens gældsætning er en afgørende forudsætning for, at vi igen kan få nedbragt det alt for høje skattetryk.

Men på ét centralt område – betalingsbalancen – har udviklingen ikke været tilfredsstillende. Vi står stadig med et underskud på